Dissertatio medica inauguralis, de aere dephlogisticato: quam, annuente summo numine, ex auctoritate reverendi admodum viri, D. Gulielmi Robertson, S.S.T.P. Academiae Edinburgenae Praefecti: nec non amplissimi senatus academici consesu, et nobilissimae facultatis medicae decreto: pro gradu doctoratus, summisque in medicina honoribus ac privilegiis rite et legitime consequendis / eruditorum examini subjicit Jonathan Stokes, Anglus, Soc. Reg. Med. Edin. Praese. Ann., Phys. P.A., Hist. Nat. Sod., et Soc. Antiq. Scot. Soc. Corresp.

Contributors

Stokes, Jonathan, 1755-1831. University of Glasgow. Library

Publication/Creation

Edinburgh, 1782.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/nj46nkyd

Provider

University of Glasgow

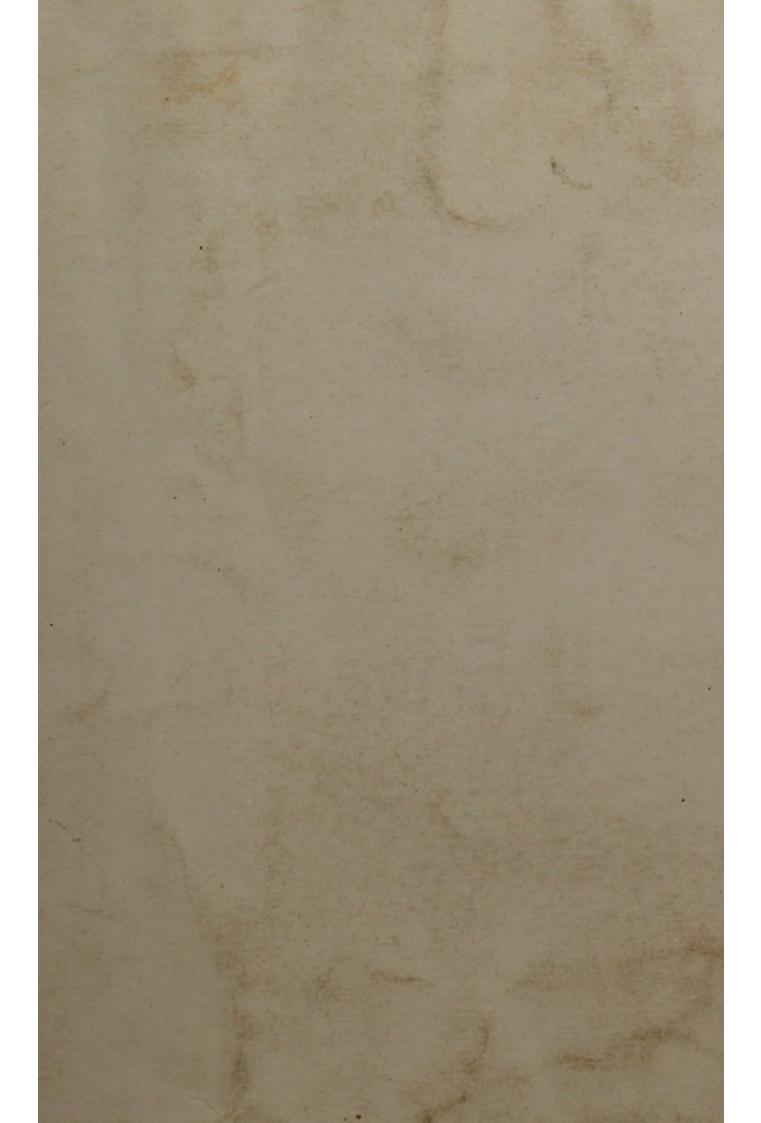
License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The University of Glasgow Library. The original may be consulted at The University of Glasgow Library. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

DISSERTATIO INAUGURALIS, DE AERE DEPHLOGISTICATO.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS,

Eruditorum examini fubjicit

JONATHAN STOKES, ANGLUS.

PHYS. P. A.; HIST. NAT. SOD.; ET SOC. ANTIQ. SCOT. SOC. CORRESP.

____I have prefum'd,____ and drawn empyreal air. MILT.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M.DCC,LXXXII.

PARENTIBUS

SUIS

OPTIMIS, DILECTISSIMIS;

ET.

AMICO CARO, SAGACI,

GULIELMO WITHERING, M.D.

STUDIORUM HASCE PRIMITIAS

CONSECRAT

AUCTOR.

DISSERTATIO

INAUGURALIS,

D E denot at auditor

AERE DEPHLOGISTICATO.

A ERIS utilitatem potiusve necessitatem ad vitam animantium sustinendam, in omni fere aevo homines agnoverunt; hoc vero tantum seculo quinquagesimo octavo, iste veri solers felixque indagator clariss. Priestley, illius naturam structuramque primus investigavit.

Aëre absente, respiratio mox cessat, viribusque cordis arteriarumque labesactis, sensu motuque carens, homo robustissimus moles semianima in terram ruit. Sine aëre slamma accendi nequit, et si terrae tota superficies ex inslammabili sacta esset, atque ignis elementum ad centrum usque pervaderet, aëre desiciente, nec slamma, nec combustio gigni potuisset. Artes metallicae omnino cessarent, cum, sine hujus auxilio, nec metalla cruda

cruda purificare, neque calces metallicas praeparare possimus; et soci ac lampades, quorum luce caloreque hisce plagis septentrionalibus solis abfentiam sustinemus, extinguerentur.

Utilitas autem aëris vera in hisce omnibus processibus in tenebris plane latebat, donec aura ipsa vitalis, de qua in omni fere seculo conjecturas fecerunt medici ac physici, sub forma exquisitissima celeberrimis Priestley*, et Scheele † eodem fere tempore, sese demum manifestavit.

Cum vero, in tali rerum plane novarum acervo, inventa recentissimorum tam multiplicia ac pene innumerabilia sint, naturam atque indolem hujus speciei, de qua nunc disserere in animo est, clariorem et luculentiorem evasuram mecum reputavi, si aerum species omnes quas industria nuperorum detexit, ordine quodam enumerarem, et notis, sive characteribus propriis, distinguerem.

TABULA

^{*} Hunc aërem faluberrimum Aug. 1mo, 1774, invenit, et inventa ejus nova Societati Regiæ Londinensi communicavit Mart. 15to, 1775.

[†] Observationes et Experimenta de Aëre et Igne, idiomate Germanico, in publicum emisit, Jul. 13tio, 1777, Illustr. Bergman autem, in quibus quae libello amici praesatus est, de hoc opere loquitur, quasi sere tunc biennium prelo subjiciendo parato.

TABULA AERUM SYNOPTICA, EX DISTRIBUTIONE CHEMICA.

A E R.

CHARACTER PHYSICUS.

Fluidum in omni caloris gradu adhuc cognito fumme refiliens.

CLASSIS I. AERES SALINI,

ORDO I. AERES ACIDI.

(1.) Succum heliotropii ex colore caeruleo in rubrum mutantes. (2.) Alcalinis sales medios componentes. (3.) Aqua sorbiles. (4.) Animantibus noxii.

ACIDUM VITRIOLICUM AERIFORME. (Aër vitriolicus.) Colorem flammae minime mutat. Glaciem regelat. Flammam extinguit.

ACIDUM NITROSUM AERIFORME. (Aër acidi nitrosi.) Flammam alit.

ACIDUM

ACIDUM MURIATICUM AERIFORME. (Aër muriaticus.) Cum aëre atmosphaerico colorem viridem vel caerulescentem flammae reddit.

ACIDUM FLUORITICUM AERIFORME. (Aër fluoriticus.) Calefactus vitrum rodit. Ex tactu aquae cuticulam lapideam statim deponit.

ACIDUM MEPHITICUM * AERIFORME. (Aër fixus.) Aquam calcis turbidam reddit. Glaciem minime regelat. Colorem fyrupi violarum vix afficit. Aqua lentius forbetur.

ORDO II. AER ALCALINUS.

(1.) Aëribus acidis sales medios componens.

(2.) Aqua sorbilis. (3.) Flammam extinguens.

(4.) Animantibus noxius.

ALCALI VOLATILE AERIFORME. (Aër alcalinus.)

CLASSIS II. AERES INFLAMMABILES.

(1.) Aëribus respirabilibus mixti slamma accenduntur. (2.) Aëre nitroso minime minuuntur.

PHLOGISTON

^{*} Cl. Bewly, ap. P. ii. 339.

PHLOGISTON AERIFORME *. (Aër inflammavilis +.) Aqua lentius forbetur.

SULPHUR AERIFORME. (Aër Hepaticus ‡.) Aëribus respirabilibus mixtus. Sulphur praecibitatur. Aquae odorem hepaticum facile impertit.

Phosphorus Aeriformis. (Aër phosphorius ||.) Odore ac coloribus phosphoreis ardet. Aqua lentius sorbetur.

B CLASSIS

* Acidum phosphoricum vitreum, in aëre inslammaili foco vitri caustici expositum, in phosphorum mutatur. 1. WITHERING, ex ejust. litt.

Alcali vegetabile phlogisticatum sit ex conjunctione

Exp. I. Alcali vegetabile phlogisticatum, retorta igni cpositum, aërem inflammabilem copiosum cum pauxillo eris sixi praebebat, alcali vegetabili caustico in retorta elicto. Cl. Withering, ejust. litt. Maii 25. 1782.

Exp. II. Caeruleum Berolinense, in retorta igni exposiim, aërem inslammabilem copiosissimum praebebat; calx erri quae retorta remansit magnetica sit, et aëri exposita uasi pyrophorus deslagravit. Cl. Withering, ex litt. Iar. 12. 1782.

+ Illust. Boyle hunc aërem primus detexit. Works

‡ Clar. Scheele. Obs. and Exp. on Air and Fire, 97. Bergman, Opusc. i. 237. 116.

| Cl. WITHERING. Inter distillandum acidum offium

CLASSIS III. AERES STRICTIUS SIC DICTI.

CHARACTER CHEMICUS.

Fluida elastica, nec sapida, nec inflammabilia, colores vegetabilium, nec caeruleos, nec rubros mutantia, nec alcalinis sales medios efformantia.

ORDOI. AERES NOXII.

Animalibus Spirantibus noxii.

AER NITROSUS *. Cum aëribus respirabilibus minuitur. Flammam extinguit. (Acidum nitrosum aërisorme cum aëre instammabili conjunctum, P. v. 253.)

AER DEPHLOGISTICATO-NITROSUS. Flammam alit.

AER PHLOGISTICATUS. Aëre nitroso minime minuitur. Flammam extinguit.

ORDO

cum pulvere carbonum. Ex litt. Ap. 17. 1782. Cl. P. aërem eundem antea obtinuerat, iv. 137.

* Illust. Boyle primus erat qui hunc aërem detexit, ii. 432.

ORDO II. AERES RESPIRABILES.

(1.) Respirationem flammamque alunt. (2.) Aëre itroso minuuntur.

AER ATMOSPHAERICUS. (Aër dephlogisticaus *, aëre phlogisticato †, et aëre fixo † mixtus.)

AER DEPHLOGISTICATUS. Flamma ardentior, major, crepitans. (Acidum nitrosum aëriforme phlogisto aëriformi orbatum?)

AER DEPHLOGISTICATUS.

SYNONYMA.

Spiritus nitro-aëreus. MAYOW, Tractatus V. Medico-Physici, 12mo, Oxon. 1674, p. 28.

Dephlogisticated Air. Clariss. PRIESTLEY, Exp. and Obs. ii.—v. on air, &c. D. Achard, Mem. de Berlin, 1778, 13.

l'Air

* + five +. Lav. et S. p. 16. 35.

[†] Clariff. Lavoisier, Mem. de Paris, 1774, 12mo, iii. et Scheele, p. 16.

[‡] is P. v. 109. 118.

l'Air eminement respirable. Clariff. LAVOI-SIER, Mem. de Paris, 1777, 195.

Factitious Air. Cl. Keir, Treatise on Gasses, n. 44.

Empyreal Air. Clariff. Scheele, Obf. and Exp. on Air and Fire, 8vo, 1781, n. 29.

Aer purus. Illust. Bergman, Opusc. i. 85. l'Air élémentaire. D. ACHARD, Hist. de l'Acad. de Berlin. 1778, 8.

RIGO.

* I. Ex FOSSILIBUS ET AQUIS OPE CALORIS.

Lapis calaminaris, (CRONST. §. 228. 1.) P. iv. 206.

Magnesia nigra, (§ 113.) iv. 203. ex hujus destillatione cum acido phosphorico. S. 33.

Aqua fluvii Sequanae et aqueductus d'Arcueil. Cl. FONTANA. Phil. Trans. 1779, 434.

Aqua thermarum Bristoliensium, et putealis Bristoliensis. D. BECKET, ap. P. iv. 466.

Aqua marina. Ib. 469. D. D. Dobson et RATHBONE, ib.

Aqua destillata; Cl. FONT. ib.

* 2. Ex AQUIS OPE LUCIS ET

- (a.) materiei viridis, quae vasis vitreis aqua repletis lucique expositis adnascitur, sive Contervae Priestleii, uti ex inventore in nomenclaura botanica nuncupari debet. P. iv. 339. 342.
- (b.) foliorum cauliumque recentium; Cl. In-ENHOUSZ Exp. upon Vegetables, 1779, 9—
- * 3. Ex vesiculis fucorum vivacium. P. iv. 319.
- 14. Ex AERE ATMOSPHÆRICO OPE PLANTARUM IN EO RESCENTIUM, ET SOLI EXPOSITARUM. P. iv. 309. 310.
  - * 5. E CALCIBUS METALLICIS OPE CALORIS.

Minium; P. ii. 37. iv. 441. 215. cum ; aëris.

Ope etiam acidorum nitrosi, ii. 53. vitri
Cl. Keir, 27. muriatici. P. iv. 240.

Massicot; P. ii. 50. cum parte aequali aëris

Mercurius praecipitatus per se; P. ii. 34. 38.

Essays, 416. Portiuncula aëris sixi perpendest. P. ii. 217.

* 6. Ex terris, Alcalibus, METALLISQUE VITRIOLATIS.

Gypfum, alumen, cuprum, ferrum, zincum, bydrargyrus, magnesium. P. iv. 227, 213, 228; 229, 230, 239. S. 32.; LAV. Mem. de Paris, 1777, 327.

* 7. Ex TERRIS, ALCALIBUS, METALLISQUE INFLAMMA-BILI ORBATIS, CUM ACIDO NITROSO CONJUNCTIS.

Calx, P. ii. 63. 71. 74.; magnesia, ii. 74. S. 34.; argilla, P. ii. 76.; argentum, iii. 9.; et ab alcali vegetabili praecipitatum, S. 38; cuprum, P. iii. 11.; plumbum, ii. 67. 68.; stannum, iii. 19.; ferrum, iii. 15. iv. 217.; mercurius corrosivus ruber, ii. 35. S. 40. 6.; hydrargyrus, P. iii. 9. iv. 246; vismutum, iii. 21.; zincum, ii. 69.; regulus antimonii, iii. 21.; magnesium, iv. 203.; aurum regale, iii. 7.; et ab alcali vegetabili praecipitatum, S. 39.

Nitrum, P. i. 155. ii. 75.; FONT. Journ. de Physiq. 1778, S. 35.; P. v. 143. 250.; Aeris moles 800ies major quam nitri est. Quod post omnem aërem expulsum retorta supererat, ex colore virescenti inventum est; igne autem per horas xx adhibito, liquor filicum *, ex descriptione Cl. Aer

FONTANA, confici videtur.

Vide BAUM. i. 332.

Aër phlogisticatus, vel sixus, per nitrum liquefactum transmissus, dephlogisticatus excipitur; D. Achard, Mem. de Berlin. 1778, 16.; et D. Cavallo on Air, 828. Aër autem dephlogisticatus potius ex nitro calesacto oriri videtur, et ab aliis experimentum omnino refragatur.

Inter distillandum Sp. Nitri Glauberi, vasis vitreis; Cl. Keir, Treat. on Gasses, n. 30.;—
"and distilled fuming sp. nitr. in the usual
"manner;" Cl. Scheele, 29. An inde cum Cl.
Kirwan, ap. S. 215. et Cavallo, 516. colligere
fas est hunc virum clariss. aërem dephlogisticatum ab acido nitroso solo obtinuisse?

* 8. Ex TERRIS, VITRIS, &c. ACIDO NITROSO MADEFACTIS.

Gypsum, P. ii. 81.; vasa sictilia, iii. 39.; silex pyromachus, (CRONST. § 54.) calcinatus, ii. 82. vitrum Muscoviticum (§. 94.) 1. ii. 84.; zeolites spatosus (§ 110.) iii. 39.; vitrum siliceum, 37.; vitrum viride, ib.

Ab acido nitroso solo, nunquam obtinere potuit, Cl. P. iv. 260. nec Cl. Font. ap. S. notes 215.

^{* 9.} ACIDUM ARSENICALE. S. 41.

* Ex acido muriatico.

Mercurius corrosivus sublimatus; D. LANDRIA. NI, ap. P. iv. 240.; neque autem ab hoc, neque e sale marino, calce salita, vel minio ex affusione ejusdem acidi albato, ferrove salito, aërem dephlogisticatum obtinere potuit Cl. P. iv. 240. 244.

Mercurius corrosivus sublimatus alcali vegetabili praecipitatus, S. 40.

In vaporibus acidi muriatici maxime concentrati, candelae flamma amplior erat, flava, fumans, diutiusque quam in aëris atmosphaerici portione aequali ardebat; Cl. MACQUER ap. Cl. Keir, Treat. on Gasses, n. 108.

OBS. Aëris copia pro ratione acidi est, P. ii. 378.; maxima autem ope calcium metallicarum, ii. 63.; et ex terris acido solubilibus abundantior quam caeteris, iii. 28. Si calx vel terra acido nitroso iterum atque iterum humectetur, aër novus gignitur, donec calx vel terra evanescat, ii. 56.

Admiratione certe dignum est, hunc aërem ab acido nitroso vel vitriolico, nisi ope terrarum, alcalium, vel calcium metallicarum, minime educi posse. Quo vero munere explentur, an phlogiston vel quoddam aliud ab acidis absorbeant *,

inde volatiles fiant; an una cum acidis et hlogisti portiuncula aërem dephlogisticatum eforment *, adhuc ignoratur.

In nitri distillatione equidem acidum nitrosum otum in aërem dephlogisticatum mutari diciir; residuum autem statim post aërem expulim examinari debet, priusquam quicquid certi xinde colligi potest, et ex colore virescenti quicuid inslammabile relictum esse verisimile videir.

VIRES.

Pondus specificum pro ratione aëris atmosphaeici 187—165, (P. ii. 91.) 160.—152. FONT. \$\frac{3}{0} \cdot 0 \cdot 0

Pars 1, cum 4 aëris fixi conjuncta, candelae ammam fatis alit. S. 50.

Aëre nitroso mixtus, nubibus rutilo-flammeis tatim turbatur, calor evolvitur, et aërum moles ro ratione eorum puritate cito minuitur; P. i. 10. aëre phlogisticato et sixo plerumque re-

lictis, qui in omni aëre dephlogisticato, iii. 30. aeque ac in atmosphaerico adsunt. Si hydrargyro incarcerati sint, sp. nitri phlogisticatus oritur, 113. 320. qui aquae contactu cito sorbetur; LAV. Mem. 1776. Quando aëres purissimi sunt, moles aërea ex toto fere evanescit; P. iv. 245.

Aëre inflammabili mistus et accensus, fragor 40ies, vel 50ies, quam aëre atmosphaerico major est; ii. 99.

Aqua excocta hujus duplo plus quam aëris atmosphaerici absorbet, et ex aqua aër purior excipitur; iv. 353. Si conquassentur, aër ab initio minuitur, et quo magis minuitur eo impurior evadit; Font. Phil. Trans. 1779, 439.

In eo hydrargyrum in mercurium praecipitatum per se multo facilius quam in aëre atmosphaerico mutatur. Aër impurior evasit. P. v. 152.

Capacitas ejus ad calorem recipiendum *, vel calor ejus absolutus †, pro ratione aëris atmosphaerici, 4, 6—1.; et aëris phlogisticati et sixi 87

^{*} Clariff. Black prael.; Cl. Morgan, Exam. of Dr. Crawford's Theory, 9.

[†] Cl. IRVINE, ap. CRAWF.

87—1. Cl. CRAWFORD, Exp. and Obs. on Animal Heat, 57. 51. Ab experimentis vero ingeniosi Morgan, constat, inter eorum capacitates vix minimum discrimen distinguendum esse; Exam. 36.

In hoc aëre pruna aestu fervidiore candet, et citius absumitur; P. iv. 257.

Flamma in eo fit amplior, ardentior, cum quadam deflagratione, nitri detonantis non abfimili. Ustio fit celerior, calorque fervidior; ii. 99.

Cruor colorem coccineum, floridiorem citiusque quam in aëre atmosphaerico acquirit. Aër impurior evadit; iii. 72. 75.

Plantae in eo minus vegete crescunt, quam in aëre atmosphaerico; 335. iv. 326. S. 92.

Animalia 5ies, vel 6ties, quam in aëre atmosphaerico diutius vivunt; P. ii. 43. Inter inspirandum, vix ab aëre atmosphaerico distinguitur, postea vero pectus quadam quasi levitate ac hilaritate gaudet; 102.

OBS. Ex conjunctione aëris dephlogisticati cum aëre nitroso acidum nitrosum sit. Nonnulli crediderunt aërem dephlogisticatum abaëre nitroso phlogistonarripuisse, quo dempto, acidum nitrosum aërisorme in sluidum condensatur *. Si tale accident

deret,

^{*} P. i. 209. et Cl. BEWLY, 320.

deret, aër dephlogisticatus in aërem phlogisticatum mutari debet; quando aëres vero purissimi sunt, vix aëris bullula remansit. Clariss. Scheele credidit calorem, ex horum conjunctione ortum, per vitri substantiam evasisse. Hanc vero theoriam, utcunque ingeniosissimam, experimentum celeberrimi Beccaria penitus diruit *.

Hinc cum clariff. LAVOISIER, ut crederem magis adducor, acidum nitrofum ex aëre dephlogisticato

* Collo ampullae, quae stanni limaturam continebat, lagena vitrea ampla hermetice sigillata est. Lagenis junctis in aequipondio positis, punctoque quo aequipondio steterant lima notato, metallum calcinatum est. Lagenis aequipondio iterum positis, illa quae calcem continebat ponderosior visa est; statera vero ponderatis, justum idemque pondus ac antea valebant *. Ex theoria autem Schellana sequitur quod multo leviora evasissent.

OBS. In omnibus experimentis in quibus ex theoria Scheeliana calor quasi de novo gignitur, aër dephlogisticatus sorberi, et in solidi sormam mutari videtur, et cum ex ea lege naturae quam noster clarissimus Black detexit, quod corpora omnia quo magis rarefacta sunt, eo ad calorem recipiendum capaciora siunt, et vice versa †; necesse est portionem caloris ex aëre dephlogisticato quasi condensato extricari, unde caloris qui ex inslammabilium ustione et in pulmonibus animalium gignitur, origo.

* Mem. de Paris, 1774, 12mo, 109. † Prael. Chem.

isticato et aëre nitroso componi. Aër autem dehlogisticatus mihi esse videtur, nihil aliud quam cidum nitrosum inslammabili ex toto orbatum, t aër nitrosus idem acidum inslammabili abunanti saturatum, unde formam aëream suscipit. Iis vero aëribus conjunctis, phlogiston per totum issunditur, et moles aërea in acidum nitrosum uidum condensatur. An generetur acidum in mnibus huic consimile, ex aëre nitroso, et aëre ephlogisticato illo qui ab acido vitriolico obtinetur, adhuc ignoratur.

Plurimi sunt processus, uti combustio, instamanatio, metallorum calcinatio, et respiratio animalium, in quibus quoddam instammabile adesse reditur, unde processus phlogistici appellantur;

iii. 56. Aër etiam atmosphaericus, qui omnibus necessarius est, unicuique fere horum processus necessarius est, unicuique fere ho

Has mutationes extricationi inflammabilis istiis, nonnulli attribuerunt; alii vero an tale inlammabile revera existat cunctantes, cuidam viae slammaeque pabulo cum priscis, sive aëris
nujus dephlogisticati absorptioni ascripsere. Ab
experimentis autem quae modo enumeravimus
satis

fatis constat, aërem atmosphaericum ad haec officia perfungenda eo magis idoneum esse, quo aëris dephlogisticati ditior est.

An vero hic aër dephlogisticatus, uti vitae slammaeque pabulum, vel inslammabilis istius quasi menstruum, habendus sit; an potius utroque munere simul fungatur, ex processuum ipsorum quorundam contemplatione propinquiore, clarius ut spero, elucebit.

DE CALCINATIONE METALLORUM.

- (1.) Metalla funt corpora omnium ponderofissima, opacissima, splendentia, sonora, sluidum
  electricum facile transmittentia, in calore atmosphaerae, hydrargyro excepto, solida; igne liquescentia, volatilia, combustibilia; acidis et alcalinis solubilia.
- (2.) Si igne autem comburantur, speciem suam metallicam omnino perdunt, et in pulveres mole, et pondere absoluto * inter calcinandum
- * Omnia metalla in quibus experimenta instituta sunt, ponderis incrementum capiunt.

um + auctos, specifico tamen diminutos, fluidum lectricum minime transmittentes, terris liquefac-

tis

Plumbum, Rev, Journ. de Physiq. 1774. 18. Boyle, 390. 395. Lemery, 143. Friend, prael. chym. 14. logel. Opusc. 68.

Stannum, Brun et Rey, ib. Boyle, 390—393. Kunck, aborat, 473. Lemery, ib. Geoffr. Mem. de Paris, 738. 116. 118. 120—122. Cronst. § 180.

Zincum, Boyle, 191. Hellot, Mem. de Paris, 1738.

Guprum, BOYLE, 389. 392.

Ferrum, 390. 392.

Hydrargyrum, Boern. chem. i. 406. BAUM. ii. 390.

Regulus antimonii, Kunck. laborat. 473. Stahl. exp. 347. Du Clos ap. Du Hamel. H. Reg. Sc. Acad. 13. 14. Homb. Mem. de Paris, 1705. 124. Friend. 15. Gmelin. Comm. Petrop. v. 266. De Secondat. obf. de physiq. 119. Vogel. 161. 162.

Vismutum, Geoffe. ib. BAUM. 373.

† Ex quadam portione minii recenter praeparati cl. Priestley, minimam quidem quantitatem aëris dephlogisticati solummodo obtinere potuit, ii. 52.; et Brun, amicus Johannis Rey, considenter asserit plumbum ex calcinatione laevius sieri. Celeb. Pott narrat, vismutum calcinatione pondere imminutum esse ‡; et Vogel, ab experimentis quibusdam, parum quidem accuratis, ib. 162. dubia movet de veritate experimento-

rum

tis facile, metallis vero minime, miscibiles; igne difficilius liquescentes, minus volatiles, et minime combustibiles, gradatim mutantur. Nonnulla in aqua solubilia siunt, et demum acida, uti arsenicum *, plurimaque vim causticam acquirunt.

haesitat etiam, an tale ponderis incrementum in omnibus metallis invenitur. Diet. of Chem. addit. (Calxes) Hinc diu in animo haerebam, an calx hoc ponderis incrementum, durante calcinatione ipsa, vel an non potius ab aëre postea gradatim absorpto, accepisset. Volumina plurima evolvi; inani tamen labore, et incertus adhuc haeserim, (cum mihi haecce nimis sestinanter scribenti omnis suppellex chemica absuit), ni noster Chemiae Professor, qui in hac doctrina aërea quasi pater jure habendus est, clariss. Black, cum comitate sua adsueta, mihi auxilium sponte praebuisset.

Exp. Stanni et plumbi utriusque grana lx, in crucibulo prius candesacto, super stateram accuratam ope arenae in aequipondio ponebantur. Crucibulo intra alterum igni exposito, metalla in calcem albidam gradatim mutabantur. Calcinatione finita, crucibulum cum calce statim ab igne lanci impositum, incrementum granorum xix accepisse visum est. Crucibulo igni iterum exposito per ½ horam, calx vix quicquid acquisivit; refrigeratis vero, incrementum ponderis totum granorum xxi invenitur. Grana cxxii, quae una cum crucibulo in lance aequipondio relicta grant per dies iv, nil amplius incrementi acquisiverunt.

^{*} Cl. Scheele, n. 41.

earum praeparatio calcinatio dicitur.

(3.) Sine aëre atmosphaerico vel dephlogisticato, metalla in calces converti nequeunt. Junek. Consp. Chem. i. 791. 588. 931. P. ii, 261. LAV. Ess. 298. Mem. 1777, 594.

(4.) Plumbum et stannum vero, foco vitri caustici in aëre nitroso et phlogisticato exposita, sumos copiosos ediderunt, et vasorum parietes crusta albida obducebantur. P. i. 125. 137. In his aëribus, et in aëre inslammabili et sixo, metalla difficilius calcinantur. Aëres immutati evaserunt,

(5.) Argentum, cuprum, chalybs, stannum, plumbum, zincum, vismutum, reg. antimonii, cobaltum, arsenicum, in vasis murrhinis clausis, igni furni murrhini vehementissimo expositis, in calces vel vitra mutabantur. Cl. Darcet Journ. de Physiq. 1771, 122.

(6.) Calcinatio in vase clauso progreditur pro ratione aëris atmosphaerici vel dephlogisticati qui in vase continetur. Beccaria Misc. Taur. ii. 176. Lav. Mem. 1774, 12mo, 109.

(7.) Aèr, quo calcinatio fit, mole et pondere pecifico minuitur; P. i. 134. LAV. Eff. 329, 230, 332, 335.

- (8.) Calx ponderis incrementum accipit pro ratione aëris diminuti. LAV. ib.
- (9.) Calcibus plurimis aër copiosus educitur; Boyle ii. 633. Hales i. 289. P. i. 192. iv. 400. Lav. Est. 414. 313. 315.
- (10.) Aër indole diversissimus e calcibus expellitur, P. i. 193. ii. 37. 63. 50. 51. iii. et e quibusdam aër vix ullus nisi dephlogisticatus obtinetur, 49. 217.
- (11.) Aër inflammabilis ex ferro, zinco, orichalcho, stanno, foco vitri caustici in vacuo
  Boyleano expositis, P. ii. 109.; ex iisdem, et ex
  cupro ope acidorum et alcalium; et aër nitrosus,
  qui ex acido nitroso aëre inflammabili conjuncto sit, ex omnibus metallis, plumbo et zinco
  exceptis, ope acidi nitrosi, vel aquae regiae educuntur; i. 126.
- (12.) E calcibus omnibus in quibus experimentum institutum suit, nullus aër inslammabilis extricari potuit; ii. 111.

bum restituitur. Cl. Morveau, Journ. de Phy-

sig. Mai 1776, 392.

(14.) Calces plumbi, stanni, et ferri, ope flammulae aëris inflammabilis in speciem metallicam facile restituuntur; Cl. Chaussier, ib. Oct. 1777. 313.

(15.) Calces plumbi, cupri, et vismuti, vaporibus hepatis sulphuris sibi restituuntur; MACQ: (reduction.)

(16.) Calces argenti, plumbi, stanni, et ferri, quibus omnis aër calore antea expulsus fuerat, soco vitri caustici in aëre inflammabili expositae, in speciem metallicam facile restitutae sunt. Aër inflammabilis copiosus calcibus absorbebatur, et qui supererat aeque inflammabilis ac antea inventus est. Celeb. Priestley, ex lit. cl. Withering, Mar. 13. 1782.

(17.) Calces metallicae aeque facile restituuntur in aëre alcalino, ac in aëre inslammabili, et minor portio hujus aëris consumi videtur, ib. *.

(18.) Calces (16.) foco vitri caustici in aëre dephlogisticato vel atmosphaerico expositae, in speciem metallicam nullo modo restitui potuerunt; ib.

(19.) Mercurius praecipitatus per se in speciem metallicam restituitur sine quovis inslammabili;

* Aër inflammabilis, fed quovis nescio, compositionem alcali volatilis inesse verisimile videtur, cum aër alcalinus, ope istuum elestricorum, in molem 3 majorem augetur, et omne incrementum aqua sorberi nequit, ac aër inflammabilis invenitur, ii. 240.

bili; Boyle, i. 381. Boerh. Phil. Trans. Neu-MANN by Lewis, 4to, 102. Cronst. § 164. n. Rouelle, procédés 1774. Cadet. Journ. de Physiq. 1775. Brisson, Lav. et Sage, ib. 62. Bayen, ib. 156.

- OBS. (a.) Hinc patet aërem dephlogisticatum calcinationi metallorum perutilem esse. Vide n. 3.
- (b.) Metalla vero fixiora vi ignis in speciem calciformem sine aëre dephlogisticato mutanda esse, ab exp. 4. 5. verisimile videtur. Tales calces purae nominari debent, dum eae quae aëre dephlogisticato praeparantur calces aëratae nuncuparentur.
- (c.) Ponderis incrementum quod metalla calcinatione accipiunt, ab aëre absorpto * oritur.

  6. 7. et exp. p. 20. n. unde satis clare constat, metalla in vitris sigillatis calcinata, neque ab igne †, neque

* Primus qui hocce ponderis incrementum aëris abforptioni attribuit, est Johannes Rey, Anno 1630, nostras vero Mayow, Anno 1674, distinctius aëri dephlogisticato, qui spiritus nitro-aëreus ab illo dicitur, adscripsit.

Trast. 28.

† quasi fixato, uti voluit illustris Boyle, qui in suis experimentis caeteroquin egregiis, neque vasa, neque aërem inclusum, sed calces solas ponderavit. neque a quovis externo, sed ab aëre incluso, conderis suum incrementum acquisivisse.

- (d.) Metalla ex terris indolis sibi propriae, et iere inflammabili componi videntur; 9:
- (e.) Aërem inflammabilem et phlogiston schoae Stahlianae idem esse, et phlogiston seorsim exhibendum, legibusque gravitationis aeque obeliens + ac terra vel aurum esse, ab exp. 13—16. fatis clare constat.
- (f.) An non hinc colligere fas est, calcinationem processum esse, quo metalla aëre inflammabili orbantur ope attractionis electivae? Terrae metallicae et phlogiston sese mutuo attrahunt, et tam fortiter ut vix igne vehementissimo separentur. Inter has terras vero et aërem dephlogisticatum attractio consimilis adest, unde in gradu quodam caloris, aëre dephlogisticato adjuvante, aër inflammabilis expellitur, et aër dephlogisticatus calce sorbetur. Et hinc orta est, uti mihi certe verisimile esse videtur, in calcinatione metallorum aëris dephlogisticati utilitas.

(g.) Huic doctrinae exp. 16. objiciendum fore expecto. Sed an non credere fas sit cum

CRON-

† Phlogiston in chalybis opisicio pondus ferri augere, experimentis olim demonstravit cl. Reaumur, ap. Baum.

CRONSTEDT, MACQUER, et CADET phlogifton ab hac calce minime ex toto separari? et ab experimentis Geoffroy constat, hanc calcem ope vitri caustici in fumos facile resolvi *; unde mihi verifimile videtur hoc metallum nimis volatile esse, ut vim istam ignis satis diu sustineret, quae ad omne inflammabile expellendum necessaria sit. Et experimentis constat idem in forma fua metallica, aeque ac ferrum, varias phlogisti proportiones retinere posse.

DE RESPIRATIONE.

Quod fanguis fub colore atro-purpureo pulmones intret, floridus rutilusque, qualis est fanguis arteriosus, ex iisdem redeat, jamdudum a Lowerot, et nuper a clar. Hewson t, animalium vivorum sectionibus observatum est; quod talis mutatio aeri tribuenda sit, experimentis ingeniosis, egregius Lower & et cl. CIGNA plane demonstraverunt; et quae in seculo praeterito

^{*} Mem. de Paris, 1709. 175. † De Corde, c. iii. Mifc. Taur. i. 68.

terito de aëre dephlogisticato auguratus est iste ingeniosissimus Mayow, experimentis pulcherrimis comprobavit celeber. Priestley.

Cruor venosus aëri atmosphaerico *, vel dephlogisticato, P. iii. 71. expositus, colorem coccineum
cito acquirit, et aër dephlogisticatus impurior evadit, 75. Hae mutationes siunt, vesica sicca aut
sero madesacta, 97. sanguinis sero etiam ad
altitudinem unciarum plurium, 73. lacteve, minime autem aqua, 79. oleo †, saliva, P. ib.
vel corio pleuritico ‡, cruorem et aërem interpositis.

Aër atmosphaericus simul cum animali, hydrargyro incarceratus, mole sua, postquam animal extinctum est, vix minuitur ||. Aëris autem aqua conquassati d'absorbetur, quae aër sixus est. Quod superest aër phlogisticatus vel atmosphaericus impurior invenitur. P. v. 113.

Cruor floridus aëri nitroso, vel inflammabili, vel fixo, vel phlogisticato expositus, cito nigrescit. Qui aëri nitroso, inflammabili, sixo expositus

^{*} Lower, 178. † Cl. Cigna, ib. 73.

[‡] Cruor qui corii fuperficiei inferiori adhaeret atro-purpureus est.

^{1 1} Cl. LAV. Mem. de Paris, 1777. 190.

situs suerit, colorem suum pristinum nunquam recuperat; iii. 72. 74. cito autem qui aëre phlogisticato inquinabatur; 77. et qui ab aëre sixo colorem sanguinis venosi acceperat, in aëre dephlogisticato aliqua ex parte gradatimque arteriosum acquirit; 72. 74.

An cujusvis inflammabilis extricationi hae mutationes solummodo tribuendae sunt? Sic visum est clarissimo Priestley, qui primus respirationem in numerum processuum phlogisticorum ascripsit; i. 277. 78. iii. 70. 56. Molis autem diminutio ab aëris phlogisticati, inflammabilis, aut sixi extricatione oriri nequit, cum hi, aëre respirabili commixti, molem ejus semper augent.

Neque color fanguinis venosi atro-purpureus, ab aëre inflammabili, vel fixo derivari potest, cum cruor sloridus hisce aëribus atratus, colorem pristinum ab aëre atmosphaerico nunquam recuperat.

De ortu aëris fixi qui inter respirandum gignitur, hypotheses plurimas, omnes vero conjecturales, physici sinxerunt. Nexui cuidam aëris inslammabilis cum aëre dephlogisticato, ejus originem tribuit clariss. Lavoisier, ib. 191. ab experimento autem

a cl. PRIESTLEY instituto, compertum est ab aëre inslammabili et atmosphaerico una accensis super aquam succo heliotropii tinctam, ne minimum quidem acoris signum apparuisse. Fuligo orta est. Ex litt. cl. WITHERING.

Neque cum isto viro clariss. credere possum hunc aërem ope cujusvis inflammabilis ab aëre atmosphaerico praecipitari; i. 44. 79. 194. cum nullus gignitur, aut sulphuris, 45. vel aëris inflammabilis v. 124. accensione, ex limatura ferri cum sulphure, i. 105; aut inter metalla calcinanda, 137; et portiuncula quidem ea est, quae obtinetur e mercurio praecipitato per se.

Nec tamen adhuc constat, an e bronchiorum supersicie, an e sanguine, an ab aëre atmosphaerico, ortus est. Cum autem clariss. Priestley satis clare demonstravit, aërem sixum qui gignitur dum calces metallorum ope carbonum restituuntur, ex carbonibus solis oriri, iv. 400.; et cum experimentis clariss. Bewly, aërem sixum alcali vegetabilis ex nitro deslagrato praeparati, neque ab aëre neque ab acido nitroso, sed e carbonibus solis provenire compertum est *; veri quidem mihi similius videtur eundem

qui in spiritu invenitur, e superficie bronchiorum potius quam ab aëre aut sanguine ipso extricati.

Aëris phlogisticati portionem e sanguinem extricari facile concedo; maxima autem pars, ea est quae in aëre atmosphaerico perpetuo adest, et sanguine respuitur.

An non inde fas est colligere, aërem dephlogisticatum a sanguine ipso inter respirandum sorberi*, simulque portionem aëris phlogisticati et sixi sere aequalem e sanguine aut fortasse e superficie bronchiorum liberatam esse?

Aërem dephlogisticatum sanguini arterioso revera inesse, cum sanguine ipso intime conjunctum, atque colorem sanguinis arteriosi coccineum ab aëre dephlogisticato absorpto pendere, mihi verisimile videtur † Eundem sere colorem calces plumbi,

* Huic omnino confimilem conjecturam jamdudum fecit ingeniosissimus Mayow, Tract. 301.

† Hanc explicationem primum in medium protuli in Societate Regia Medica Edinburgensi, adstantibus inter alios ingeniosis, amicissimo C. W. Quin, medico Dubliniensi, et Laurent. Nihell, M. D. in hyeme anni 1778.

† Actis vero Parisiensibus ann. 1777, editis anno 1780, theoriam huic ex aliqua parte consimilem, non sine voluptate, nuper vidi a clariss. Lavoisier prolatam, quippe cum tali viro in errore esse vix erubescerem.

o accipiunt *, unde aëris dephlogisticati praeientiae color sloridus certissimum signum rite nabendus est. P. iv. 431. v. 146.

Cruor floridus aërem dephlogisticatum minime inquinat; iii. 76.

Aër inflammabilis et phlogisticatus, cui cruor floridus expositus fuerit, ab aëre nitroso minuuntur, 76. 77. quod nullo modo sit nisi ex admistione aëris respirabilis.

Aër nitrosus, ex tali expositione, mole minuitur, et ad aërem respirabilem minuendum minus sit idoneus; 76. quod accidisse non posset, nisi cum portiuncula aëris dephlogisticati conjunctus suisset.

In vacuo Boyleano cruor venosus colorem atro purpureum suum conservat, 80. Cl. Becca-RIA, Misc. Taur. i. 68.; et cruor storidus nigrescit; aëri autem atmosphaerico expositi, ambo coccinei protinus facti sunt, 69. et P. 73.

Aqua etiam inflammabili absorbere potest; pisces autem in aqua, aere respirabili coctione orbata, confestim moriuntur. Boyle, ii. 470.

Huic doctrinae opponi potest; quod ab experimentis cl. DARWIN in vacuo Boyleano institutis

^{*} Cl. Lavois, Mem. de Paris, 1777. 192. P. v. 145.

tutis * apparet, aërem nullum in sanguine vivo adesse. Haec omnia vero experimenta sanguine venoso instituta erant, et ab iisdem constat sanguinem e brachio missum, recipienti antliae pneumaticae statim subjectum, ex bullulis aëreis in molem decies quam antea majorem sublatum esse †. Ad summum vero solummodo demonstrant, aerem forma elastica sanguinem minime inesse.

Ab hac theoria, ista quaestio, unde animalia in aëre omni, nisi atmosphaerico vel dephlogisticato, tam subito necantur, explicationem facilem accipere videtur. Istis quidem aëribus noxiis, etiamsi aliter indole diversissimis, nonnulli egregiique viri vim quandam sedativam venenatamve tribuerunt †. Aqua mephitica autem a nonnullis large ingurgitatur, clysmata ex aëre sixo in morbis maxima debilitate stipatis cum fructu adhibentur, et aër ipse copiosus aegris in pulmones impune hauritur. Animalia quae in vacuo Boyleano aeque ac in aëribus noxiis, P. i. 71. extinguuntur, violentis

^{*} Phil. Trans. 1774. 344.

[†] Cl. Cigna. ib. 68. Boyle, ii. 540. et Mayow, 149. de fanguine arterioso idem adnotaverunt.

[‡] Celeb. WHYTT, Works, 31. Cullen, First Lines, 2. 1057.; et Priestley, i. 195.

lentis et enormibus convulfionibus afficiuntur; BOYLE, ii. 462. et ab experimentis a clar. De HAEN institutis, constat, ex canibus XXXIII. aqua fubmersis nullum quidem revixisse, (Rat. Med. iv. 102. continuat. ii. pars 35.) dum qui ab aëre fixo Grotta del Cane extincti funt, fibi facile restituuntur. Hinc theoriam meam experimentis comprobare maxime optabam, donec in periculis iftius phyfiologi egregii clariff. LAN-GRISH vaporibus fulphureis institutis *, omne quod desiderarem inveni. His liquido constat, hos vapores, qui inspirati tam cito lethales sunt, superficiei corporis totae, membranae Schneiderianae, intestinorum, abdominis, thoracisque ipfius cavo, fine ullo vitae periculo, et absque omni veneni viriumve fedantium figno applicatos effe.

Hinc fatis dilucide apparet, hos aëres malignos animantibus perniciofissimos neque magis sedantes neque magis venenatos esse quam aqua †, hydrargyrum,

^{*} Physical Experiments upon Brutes, 1746. 127.

[†] In experimentis cl. De HAEN intra omne fere temporis spatium a minutis secundis 5, ad 10 minuta prima, vitae indicia cessavere.

drargyrum, vacuumve Boyleanum *, nisi quod ex aspiratione unica citius, et ex toto fere aërem respirabilem excludunt. Hinc etiam verisimilius sit, quoddam vitale (quod sub forma aëris hujus saluberrimi demum invenimus), re vera aërem inesse †, unde sanguis vim istam sibi quasi propriam, cor arteriasque stimulandi consecutus est †. Hoc absente, essoetus sit sanguis, vires desiciunt, cor languet, quiescit, et quasi alto somno opprimitur.

Ex tali theoria quasi necessarie profluit, hunc aërem, ad vitam submersorum et suffocatorum revocandam, optimum remedium fore. Hujus in pulmones sufflationem proposui in commentatione de aëribus, quam examini Soc. Reg. Med. subjeci, Feb. 1780, inscius equidem virum celeberr. J. Hunter antea idem proposuisse ||, vel cl. Achard, cuniculos et fringillas aëre clauso extinctos, ex hujus afslatu ad vitam revocavisse. Afsirmat

^{*} Talpa in eo 'inter 2' et 3' extinguebatur; altera vero, 'fub aqua demersa, non omnino 1' durabat quin plane cessaret ullum vitae signum prodere; Boyle, ii. 677.

⁺ MAYOW, 305.

[†] Mayow, 307. cujus doctrinae immortalis Newton annuisse visus est, Optics, 355. 8va.

^{||} Phil. Trans. 1776. 419.

Affirmat etiam iste vir clar. muribus, felibus, et canibus, se hoc remedium cum eodem eventu felici adhibuisse. Mem. de Berlin, 1778. 107.

Si canibus *fubmersis* * aeque fructuosum fuerit, de ejus utilitate, in hominibus ad vitam revocandis, vix dubium remanebit.

DE VEGETATIONE.

Processus respirationis in plantis omnino mutatur. In aëre phlogisticato, quo animalia statim necantur, plantae vegete virescunt; et si in vasis aëre atmosphaerico impuro repletis crescunt, aër inclusus ad officia respirationis perfungenda magis idoneus sit. P. i. 87. et cl. Ingenh.

Ex his rite pensitatis, quam clare effulget ista naturae sapientia, et oeconomia, ac rerum constitutio vere divina! Hinc sceptico interroganti, cur aërem dephlogisticatum nobis natura denegavit, respondere possumus: Ni vegetabilium et animalium structura omnino mutaretur; in aëre dephlogisticato animalia duntaxat vivere possent,

in

in aëre phlogisticato folummodo vegetabilia. His autem ita ut funt constitutis, vivunt et crescunt omnia. Vegetabilia ex aëre animantibus noxio cibum acquirunt, dum vita animalium ex aëre in quo vegetabilia languerent, vigorem accipit.

Hinc quo plus aeris planta confumit, eo purior aër animalibus evadit, ac quo frequentius respirat animal, eo uberior fit cibus vegetabilium.

